El Girona convenç i alimenta el somni

Els de Francisco allarguen la bona dinàmica amb un triomf merescut contra el Ponferradina · Stuani, Samu Sáiz i Bustos certifiquen que l'equip ha presentat candidatura a la sisena plaça

Aquest Girona sembla un altre. No és un equip que domini els partits de dalt a baix ni que devori aclaparadorament els seus rivals, però sí que ha trobat la versió desitjada. Sòlid al darrere amb la línia de tres centrals, l'equip competeix, lluita, pressiona quan toca i, el més important, mossega letalment a dalt. A Sabadell es va escapar la victòria, però ahir no. En el duel directe per convertir-se en el principal perseguidor del Rayo, els de Francisco es van desfer del Ponferradina en un partit seriós i pràctic on van gaudir de bones oportunitats per haver sentenciat abans. Dos gols psicològics de Stuani, al límit de la primer part, i de Samu Sáiz, només començar la represa, van encarar un partit que l'uruguaià podria haver liquidat amb dues grans ocasions a la segona part. Ho va fer Bustos, verge de gol fins ahir, ja al tram final d'un partit. El play-off continua lluny, però no tant. Si el Girona s'ha despertat a temps o no, ho comprovarem dissabte que ve a Vallecas en el duel que definirà les possibilitats reals de l'equip de lluitar per la sisena posició. La bona dinàmica dels últims partits han obert una escletxa d'esperança a creure-hi tot i que cal recordar que el Rayo encara té un partit ajornat i això fa que tot el que no sigui puntuar, o fins i tot guanyar, ser dir adéu al somni del play-off d'ascens a Primera.

La inesperada victòria del Rayo divendres a Almeria feia imprescindible sumar els tres punts. Segurament conscient d'això, Francisco va apostar d'entrada per un onze d'allò més ofensiu amb els tres jugadors més decisius de l'equip, Samu Sáiz, Stuani i Sylla. No va tocar el tècnic l'esquema de tres centrals i dos carrilers i l'única modificació va ser l'entrada de Stuani pel sancionat Monchu. Tot plegat per mirar de doblegar el Ponferradina i sumar tres punts per mirar d'allargar el somni d'aspirar a la sisena plaça. Les sensacions ofertes dimecres al camp del Sabadell convidaven a ser optimistes però amb el grau d'irregularitat de l'equip durant la temporada tampoc n'hi havia per a refiar-se'n gaire. No va començar malament el Girona. Amb la intensitat correcta i espais als carrils per Couto i, sobretot, Franquesa, els de Francisco de seguida van apoderar-se la pilota i començar a combinar. Les primeres arribades van ser del Girona i prou clares per avançar-se al marcador. Van ser dues accions anscudes de les botes de Couto, i que van finalitzar amb rematades, franques, de Franquesa i Samu Sáiz, incomprensiblement als núvols.

El Ponferradina havia sortit a fer el seu partit. Sense presses ni tampoc riscos, els del Bierzo no volien que passés gaire res. Tot i això, van estar molt a prop del gol poc abans de la mitja part en un contracop de llibre de Moi Delgado, la centrada del qual la va rematar de cap Juergen Elitim fora per molt poc. El Girona estava avisat. L'equip havia abaixat el pistó una mica respecte als primers minuts i els visitants ho aprofitaven per posar la por al cos i ensenyar que no renunciaven a res. D'allò més participatiu dimecres a Sabadell, la presència de dos killers com Stuani i Sylla, obligaven Samu Sáiz a tenir més obligacions defensives i no estar tan alliberat. El madrileny es desesperava veient que no participava i es desconnectava massa sovint del partit.

Tot i que semblava que l'espessor s'apoderava del partit, una acció de rauxa en l'últim minut de l'afegit de la primera part va permetre el Girona anar-se'n als vestidors amb avantatge. La fe de Sylla en una pilota a la banda dreta va acabar amb passada enrere perquè Samu Sáiz centrés a l'interior de l'àrea on Stuani l'esperava amb la canya. El millor epíleg per a una correcta primera part d'un Girona que havia gaudit de més i millors oportunitats de gol que un Ponferradina, molt conservador.

El Girona havia acabat de la millor manera la primera part i va començar la segona amb el guió somiat. Una gran acció de Gumbau , amb autopassada inclosa, va servir perquè Stuani cedís de cara a per a Samu Sáiz que va afusellar Caro amb un xut per l'escaire. Un gol de bandera que servia al Girona per encarar-se encara més el partit. En la rematada però, Samu Sáiz es va lesionar muscularment i no va poder continuar. Ibra Kebé va ocupar el seu lloc.

Amb dos gols de desavantatge, el Ponferradina va fer un triple canvi amb l'entrada de tres homes ofensius com Yuri de Souza, Curro Sánchez i Saúl Crespo. Bolo ja només podia arriscar. Els tres canvis van donar un altre aire al Ponferradina, que va començar a tenir més la pilota i a trepitjar àrea amb més freqüència i... perill. I quin perill! En una pilota a l'esquena de Bueno, Yuri no s'ho va pensar i va etzibar una rematada que ningú s'esperava, tampoc Juan Carlos, que es va estavellar al pal. Tota una declaració d'intencions del veterà davanter i d'un Ponferradina que s'havia convertit en l'amo del partit. Per mirar de trencar el ritme del rival, Francisco va retocar l'atac gironí retirant Sylla i Cristóforo i fent entrar Valery Fernández i Bárcenas.

El Girona es podria haver tret tota la pressió de sobre si el travesser no hagués escopit una rematada marca de la casa de Stuani de cap a centrada de Franquesa. L'uruguaià tornaria a perdonar en una mitja tisora des del punt de penal que va sortir massa alta. Dues ocasions d'aquelles que Stuani no sol desaprofitar. Malgrat les dues ocasions claríssimes del Girona per sentenciar, els del Bierzo continuaven vius. De liquidar-los se'n va encarregar Nahuel Bustos. En la primera pilota que va tocar, el davanter argentí va retallar amb molta qualitat el seu marcador i va batre Caro per baix fent el seu primer gol a la Lliga de la temporada. L'alliberament de Bustos va ser màxim i l'alegria pel gol, compartida per tots els seus companys, conscients de l'angoixa per marcar que tenia l'argentí. Fins i tot el porter Juan Carlos va travessar tot el camp per afegir-se a la pinya de celebració de l'equip. Ara sí, el partit estava dat i beneït. Els tres punts es quedaven a Montilivi. El 3-1 de Yuri a la sortida d'un córner, en l'afegit, va ser una anècdota sí, però que no s'hauria de repetir si el Girona vol aspirar a quelcom més en les deu jornades que resten de temporada. De moment, hi ha esperança.

Font del document:
https://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2021/04/04/girona-convenc-alimenta-somni/1097979.html?utm_source=rss